

bydž, dy by jemu tak daloko fluzicž mot,
so by jemu jeho Čzrije wutrijecž smjet.

II. So pak čzi Židži sebi nebychu po-myſlili, so šo won psches Mje-ru jara ponizuje, dokelž bjesche tu Čhe-zenizu sapocžat, a jedyn woſebny Prje-dar bje, da won iich pjecknje podrychtu-je wot swojeje Čhezenizy, a praji: Ja-čču s Wodu, to je: Ja mam teſſch je-dyn Zeich mojego Prjedowanja ſobu, kajž čzi druſh Prophetojo. Jeremias noschesche dreivjam Spſchaw, Jerem.
28. Stawi. Jesaias kodžesche boſhy a nahi, jako tym Egipčanam a Mohr-stim wjeschczesche, so woni dyrbiachu wot tych Neyschecželov wuplundrowa-ni a wuſlekani bydž, pola Jesai-aſa na 20. Stawi. Tak (praji Jan) mam ja teſſch nowe Prjedowanje, a no-wy Zeich: Ja prjeduju, so wy temu Kneſej Pucž pschihottowacž dyrbicže, to ja netrebaſt prjedowacž, dy by pre-dy ton Pucž pschihottowanu byl. Po-tom miſu, a chtu was kjenemu Zejchej, so wy nečiſcezi a maſani ſze, a dyrbicže ſo dacž wuečiſcezi. Ja pak was nech-tu ſam na ſo, aby ſo bych ja was wu-čiſceziž mot, ale na teho, wot kotre-ho ja prjeduju, menujžy, so byſhcze wedžli a wjerili, so je won ton, kotruiž chezi psches teho ſwojateho Ducha, a col-la psches tu ton moj Hamit a Čhezenizu (kotruiž ja sapocžnu) chze možn a džie-tawu bydž, a chze, so by moja Čhezeni-za s Wodu jeho dla placžifa, a možna byfa.

Pschetož wot Janowej Čhezenizy dyrbinh teſſch to wedžicž, so nejeta ſama jeno. Zeich aby Dajtowanje a Sſwjet-ſenje byla, kajž njedže tych Prophetow Jesaiash a Jeremiasha boſhy Kodjenje a noschenje teho Spſchawa, jene Napo-minanje bjesche,, so by ton Ludi pokutu-čzinif, ale won je teſſch tajki Zeich byl, psches kotruiž bychu wubudženi byli, so bychu do Krystufa wjerili, a wedžili, so woni jeho dla, dyž ſo k Bohu wobročicž a do teho Sbožnika wjerick budža, Wo-dawanje tych Rječow dostacž dyrbja. A je Jan stem ſamem ton Hamit teho noweho Testamenta, to je, to ſame Prjedowanje wot teho Sbožnika Krystufa a tu Čhezenizu sapocžat, kotruiž je potom wot Krystufa ſameho a wot tych Zaposchtoſow powſchim Sſwjeti-roſnežena a ſjewena.

Tehodla džiesche Janowe Prjedowa-nje nato, so nebychu temu Čzlowekej da-li nimio hicž, ale na teho Jana ſpomni-ſi: Laj won je nam wot jeneho prajiſt, kotruiž po nim hohrjestupicž budže, ton dyrbi wjeszje ton JEsus bydž, kotruiž ſo njecko tak možnje ſ Prjedowanjom a ſ Zejchami widžicž da. Ale ſchto ſo ſta? Jana woni derje ſlyſchachu, ale jeho Sſwjetſenju newjerachu woni, haj ſkon-zowachu wobaj, Krystufa a jeho predn wotpeſtaneho. Janej wotczjachu je-ho ſowu, Krystufa ſſchizowachu wo-ni, wot kotrehož Jan tak ſwjeru prje-dowat bjesche, a kejzdeho napominat, so bychu jeho hohrjeſali. Tajzy be-ſbožni ſu woni stajnje byli, kotsiž ſu niž jeno
G